

"TKP'nin Sesi"

Pazar

17.Şubat 80

Bu yayanımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Yorum: Tarih direnişini milyonları eğitiyor (Has.) 15.2.80)
2. Yazı: Lenin yine en önde savaşıyor /Sl.)
3. Yazı: Görünen köy...(Nec.)
4. Sosyalist basından: Toprağı ve gökleri kirada mı ? /Al./
5. Yazı: Gençliğin sahte dostları kervanında yeni bir isim: Yürük-
oğlu grubu (Yurtsever Gençlik,3.2.80) derleyen: Ali

Spikerler: Necmi, Ömer ve Deniz.

P A Z A R

LENİN YİNE EN ÖNDE SAVAŞIYOR

Tüm dünya emekçileri, ilerici insanlık, barış savaşçıları, komünistler, sosyalistler çağımızın en büyük düşünü, yepyeni bir partinin SBKP'nin, dünyada yepyeni bir devletin, ilk sosyalist devletin kurucusu V.İ.Lenin'in 110. doğum yıldönümünü kutlamaya hazırlanıyor. Türkiye işçi sınıfı, emekçi halkımız, tüm barışsever güçler sınıf kardeşleri ve dostlarıyla aynı duygu ve heyecanı paylaşıyor. 110. doğum yıldönümünde Lenin'i anmanın coşkusuyla yanıp tutuşuyor. 1980 yılı daha şimdiden Lenin yılına dönüşmüştür. Lenin'in görüşleri, yapıtları okunmakta, tartışılmakta, özümsemektedir. Genç kuşaklar Leninizmi öğrenmektedirler. Lenin'in kişiliğinde, kişisel ve

duşünsel gelişmenin yetkin ve ileri örneğini bulmaktadırlar. Lenini, Leninizmi öğrenmenin sonu yoktur. Lenini öğrenmekle, savaşta kılavuz edinmek, maddi güce dönüştürmek gelişen, güçlenen bir ve aynı süreçtir. Lenin ve Leninizm insanlığa kurtuluş yolunu gösteren, her zaman parlıyan ve parlıyacak olan sönmiyen bir yıldızdır. Bitmez tükenmez esin kaynağıdır. Lenine ve Leninizme boylesine büyük bir ilginin nedeni açıktır. SBKP'nin Leninin 110. doğum yıldönümünün kutlanmasını ilişkin aldığı kararlarda belirtildiği gibi, bugün dünyada gelişen hiç bir toplumsal olay yoktur ki, Leninizm ve Leninin adıyla doğrudan bağlı olmasın. Barış sorununu ele alalım. Lenin'in kurduğu Bolşevik Partisinin devlet egemenliğini ele aldıktan sonra ilk işi, barışı korumak, halklararası dostluk davasına hizmet etmek olmuştur. Dünyanın

~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~
~~ilk sosyalist devleti~~

ilk sosyalist devleti Sovyet Rusya kuruluşundan hemen sonra barış buyrütusu yayınladı¹. Bu buyrultuda dünya halklarına şu çağrıda bulunuldu: "24-25 Ekim devriminden sonra kurulan ilk işçi köylü hükümeti, tüm nabre katılan halklara ve onların hükümetlerine adil ve demokratik bir barış için hemen görüşmelere başlamayı önermektedir." Lenin Sovyet devletinin barış politikasının temel ilkelerini şöyle belirtiyordu: "Biz, en ciddi ve en resmi biçimde barıştan yana olduğumuzu defalarca belirttik. Biz, tüm halklarla, tüm ulusların işçi ve köylülüğüyle barış içinde beraberce yaşamak istiyoruz. Biz, ayrırık sız bütün ülkelerle işbirliğinden yanayız. Bütün ülkelerle eylemsel işbirliği yapmaya hazırız." Lenin Sovyet devletinin barışın korunması için ardıcıl çaba harcıyacağını belirtir ve **der** ki : halklararası da sürekli ve adil bir barışın kurulması için elimizden geleni

yapacağımıza söz verdik.Biz bu sözü tutacağız". İşte doğumunun 110.yıldönümünü kutlamaya hazırlandığımız yüce Leninin kurduğu dünyanın ilk sosyalist devleti Sovyetler Birliği 62 yıldan fazla bir zamandır bu sözünü tutuyor ve tüm dünyaya,sosyalizmle barışın ayrılmaz bir bütün olduğunu gösteriyor. Dünya halkları barışçıl bir geleceğe ümitle bakabiliyorlarsa,35 yıldır Avrupa halkları harbin ne olduğunu bilmiyorsa,dünya ülkeleri arasında karşılıklı yarara dayanan işbirliği gelişip güçleniyorsa,yumuşa politikası geri dönülmez kılındıysa/bütün bunlarda S.B.'nin başı-
Leninci
nı **çaktığı** sosyalist ülkeler topluluğunun/barış politikasına borçludurlar. Son 10 yıl içinde Avrupa'da yumuşama alanında elde edilen önemli başarılar,uluslararası çapta güçler oranının barıştan,özgürlükten ve demokrasiden yana değişmesi,politik yumu-

şamanın askersel yumuşamayla tamamlanması, yani silahsızlanma yönünde somut adımların atılmasını isteyenlerin dünya nüfusunun ezici çoğunluğunun oluşturması bu Leninci barış politikasının yadsınamaz başarıları, somut meyvalarıdır. TKP MK Genel sekreteri İ. Bilen yoldaş, S.B.'nin bu Leninci barış politikasını SBKP'nin 25. kongresinde yaptığı ~~konuşmasında~~ konuşmasında şöyle dile getiriyor: Uygulanan barış programı uluslararası komünist harekete, ulusal bağımsızlık direnişlerine geniş nefes alma olanakları sağlıyor, bu hareketlerin gelişmesinde tükenmez güç kaynağı oluyor. Bu çözümleyici gücü, somut sonuçlar veren S.B.'nin bu politikasını, içtenlikle yürütülen bu savaşımın somut meyvalarını görmemek kimsenin elinde değildir. Yeryüzünde barışın güçlenmesi, ömrünün uzaması, salgıncı emperyalist çevrelerin dünyanın değişik yerlerinde tutuşturdukları herp ocaklarının birer birer söndürülmesi,

ulusal bağımsızlığı için savaşıyan halkların yeni yeni başarılar kazanması, komünist hareketin güçlenmesi burdan kaynaklanıyor." Dünya halkları, barışsever güçleri, son günlerde emperyalizmin, NATO'nun uluslararası gericiliğin, barışı baltalama, insanlığı yeni bir dünya savaşına sürüklemeye, silahlanmayı alabildiğine artırma girişimlerini Leninci barış politikası gibi güçlü bir silahla puskürtüyor. Elde edilen kazanımları ~~bu~~ bu güçlü silahla savunuyor, savunacaktır. Halkımız, Türkiye barışsever güçleri de Leninin 110. doğum yıldönümünü kutlamaya bu bilinç ve inançla hazırlanıyorlar. Lenin yılında "Lenin in yapıtlarını oku! belgisini yükseltiyorlar."

Tariş direnişini milyonları eğitiyor

Tariş direnişinin şanlı kalesi Çigli İplik Fabrikası on binlerce askerin, helikopterlerle, tanklarla yaptığı saldırı sonucu düştü. Ama , Çigli işçilerinin onuru dindik ayakta duruyor.

Şimdi Amerikan ~~kumandan~~ generallerinin komutasında Doğu Anadolu'da NATO manevraları yapanlar, Çigli operasyonunun başarısını işçilerin kanı ve işsizliği üzerinde tepinerek kutluyorlar. NATO'nun emrindeki generaller bir avuç kahraman işçiye karşı zafer kazanmış.. İşte böyle..! Pentagon'un yeminli uşakları, ulusal kurtuluş savaşımızın şanlı geleneklerine işte böyle leke sürüyor, işte böyle ulusal onuru ayaklarının altında çiğniyorlar... 1 500 işçi Amerikan silahlarıyla, Amerikan tankları ve helikopterleriyle tutsak edilmiştir. Ordunun binlerce subayı, ~~subayı~~ ve emekçinin üzerine sürülen kaput giymiş emekçi çocukları bu onursuzluktan utanç duyuyorlar.

İş ve ekmek için direnen 1 500 ipelik işçisi işgal ordularının eline düşmüş gibi tutsak edildi ama, 1 500 işçinin bilincindeki direniş ateşi milyonlarca emekçiye harekete geçirdi. Türkiye proletaryası Tariş direnişine karşı girişilen barbarca saldırıya İzmir'de 2 günlük genel grevle yanıt veriyor, burjuvazinin entrikalarıyla sarsılan sendikal birliğini güçlendiriyor, daha örgütlü, daha bilinçli, daha kararlı savaşımına gözünü kırpmadan hazırlanıyor. Genel grev ateşi giderek yığınları sarıyor ve iş, ekmek, toprak ve can güvenliği istekleri, politik öz kazanıyor. Bu doğal istekler çetin savaşlar içinde "kölelik anlaşmalarını yırtalım!" "zorbalık yasalarını yırtalım!", "açlık paketini parçalayalım!" "ölüm füzelerine, silahlanmaya karşı duralım!" belgileriyle birleşiyor...Evet, Tariş direnişinin şanlı kalesini düşürdük diye boyalı burjuva basını bayram ediyor. Ama, bu direniş, milyonlarca işçinin bilincine gelen, giden ve her biri ötekinin yaptığını daha da berbat eden burjuva

pahtırlarının derde derman olmadığı gerçeğini yerleştiriyor. Yığınlar savaşım içinde attıkları her adımda hiç bir burjuva hükümetinin iş, ekmek, toprak, can güvenliği veremeyeceğini görüyor, halkın örgütlü direnişi dışında hiç bir reformcu burjuva hükümetinin kölelik anlaşmalarını yırtmaya, zorbalık yasalarını kaldırmaya, açlık paketi yerine tokluk paketi getirmeye, barış ve güvenliği sağlamaya güç yetiremeyeceğini görüyor. Yığınlar işte bu yolda adım atıyor ve gerçeği kavırıyor. Milyonlarca emekçi ulusal demokratik güçlerin erkini kurma zorunluluğunu işte bu savaşlar içinde öğreniyor.

Evet, Tarih direnişinin şanlı kalesi şimdilik düştü. Ama, egemen sınıflara bu gülünç utku pahaliya oturuyor. ~~Ek~~ Daha şimdiden Demireller, Evrenler, Türkeşler soğukkanlılıklarını yitirmişlerdir. Hergün yeni bir yöntem piyasaya sürüyorlar. Daha Demirel'in "erken seçim" kabadayılığının üzerinden bir gün geçmeden, Genel Kurmay başkanı "eğer kan dökmeyi göze alırsak, her şeyi bir anda hallederiz", tehdidini savurdu. Egemen sınıflar ne yapmak istiyor ? "Erken seçim"le yığınların kabaran eylemini, parlamento dışında çığ gibi büyüyen muhalefeti iğdiş etmeyi mi ? Yoksa yığınları kan dökerek, barbarlıkla ezmeyi mi ? Görünen köy klavuz istemez. Egemen sınıflar bocalıyorlar. Adım adım baskıyı, zorbalığı arttırıyorlar ve bir yandan da yığınların derinleşen öfkesini "erken seçim" taktikleriyle azaltma yolları arıyorlar. Kuşkusuz CHP sağ kanat yönetiminin yığınları şaşırtma çabaları, demokrasi güçlerinin kararlı, devrimci birliğinin henüz gerçekleşmemesi egemen sınıfların cephesindeki bocalamayı parçalama düzeyine vardırıyor. CHP yöneticilerinin AP ile işbirliği bugün de sürüyor. Bu durum, memlekette gerici askersel bir diktatörlük tehlikesini, reel ve ivedilikle karşı konulması gereken bir tehlike düzeyine yükseltiyor.

Ama sınıf savaşı hiç de düz bir yol değil. Tarih direnişi egemen sınıfların kafasında "kan dökme" niyetlerini büyüte dursun, bu direniş askersel bir diktatörlüğü önleyecek güçlerin sınıf savaşı alanlarına

daha gür akmasına yolu açıyor. Milyonlarca emekçiyi, kendi öz istekleri ile eyleme çekmek, onları tüm içeriğiyle devrimci olan politik istemler uğrunda savaşıma yönlendirmek...Halkı kesin utkuya götüren yol ancak böyle döşenebilir. Askersel bir diktatörlük tehlikesine karşı en geniş demokratik güçleri birleştirmek, "kan dökme" tehditlerini boşa çıkaracak en geniş halk güçlerini örgütlü, disiplinli eylemler içinde birleştirmek; bu demokrasi hareketini, "erken seçim" bataklığında boğmak isteyen oyunlara gelmemek...İşte, serüvenciliğe ve sınıf işbirliğine kapalı yol böyle döşenebilir.

TKP tüm demokrasi güçlerini, tüm halkımızı uyanık olmaya ve güçlerini birleştirmeye çağırıyor. TKP, milyonlarca emekçinin genel grev ve genel direniş istemlerini destekliyor, bu savaşımın ön sıralarında yer alıyor.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Pazar

TKP'nin SESİ

17.2.1980 Nec.

Görünen köy...

"Görünen köy kılavuz istemez" diye bir atasözü vardır. 1980'li yıllara Türkiye, toplumun tüm yaşam alanlarını saran ekonomik, politik ve sosyal bunalımların daha da derinleştiği ve süregelenleştiği koşullar içinde başmış bulunuyor. Emperyalizme çok yönlü bağımlılıktan kaynaklanan bu derin bunalımın tüm yükü, bugünkü Amerikancı, sıkıyönetimci, holdingçi Demirel hükümeti aracılığıyla emekçi halkımızın omuzlarına bindiriliyor. Bu, başlıca iki yoldan: birincisi, ekonomik önlemler adı altında devalüasyonlarla, zamlarla, ~~yen~~ vergileri arttırmak ve yeni vergiler getirmekle, yani halkın ekmeğini küçültmekle; ikincisi de süngüye dayalı yeni baskı yasaları ve anti-demokratik uygulamalarla, yani temel hak ve özgürlükleri budamakla yürütülüyor. Bütün bunlar, şüphesiz, IMF'lerin, emper-

yalist tekellerin, bunların Türkiyedeki işbirlikçilerinin "reçete"
^{ne}leri, "ekonomik önlem paketleri" ne dayanılarak yapılıyor. NATO'nun
 saldırgan, harp kışkırtıcılığı planları çerçevesinde gerçekleştiriliyor.

Faşist MHP destekli Demirel hükümeti, programı ve uygulamalarıyla halk düşmanı, özgürlük düşmanı, ulusun **ezici** çoğunluğuna karşı, iç ve dış gericilik tarafından dayatılmış bir hükümet niteliğini iki ay içinde açığa vurmuş bulunuyor. Halkın **ezici** çoğunluğuna süngüyle dayatılan bir hükümetin karşısına en geniş halk **yığı**mlarının **yığımlarının** çıktığını, yurt ölçüsünde **gidekek** yaygınlaşan işçi, memur, gençlik ve yer yer köylü direnişleri somut biçimde gösteriyor. İşçi sınıfı, DİSK'in son Ören toplantısında aldığı genel grev kararına, bölgesel genel direnişlerle hazırlanıyor. Tarih işçilerine karşı panzerli, bomalı polis saldırısını protesto

için ~~yapılan~~ İzmirde yapılan 100 binlik genel direniş, Antalya'da 3 ssatlik genel uyarı grevi, İstanbul'da tekel işçileriyle 1 saatlik dayanışma eylemi, yurdun çeşitli kentlerinde işçi, küçük esnaf ve gençlerin, bütün bir sentir halkının zamları protesto eylemleri Türkiye'de genel grev ortamının oluştuğunu gösteriyor.

Kırsal alan

D.D., az önce değindiğimiz bu ortamda Türkiye nüfusunun yarısından çoğunu oluşturan köylülüğün önemi büyüktür. Bugün kırsal kesimde resmi verilere göre, 1 milyon 300 bin köylü ocağı topraksızdır. Az topraklı ailelerin, yani 1 ile 50 dönüm arasında toprağa sahip köylü ailesinin sayısı ise 2 milyon 230 bin civarındadır. Orta köylü, yahut da resmi belgelerde "varlıklı köylü" diye nitelendirilen aile sayısı da yaklaşık 2 milyondur. Ancak son beş yıl içinde sadece Ege ve Çukurova yöresinde borçlanma, düşük

taban fiyat uygulaması ve gübre, mazot, tarımsal ilaç, ~~w~~ tarım araç ve gereçleri fiyatlarında büyük artışlar nedeniyle toplan 50 bin kadar ~~ww~~ orta köylünün ,toprağının yarısını satarak, veya borç karşılığı elinden yitirerek topraksızlaştığı, küçük üretici durumu-
na düştüğü ^{ve} saptanmıştır. Topraksız/~~az~~ topraklı köylü aileleriyle orta köylünün yarısını topladığımız zaman 4 milyon 530 bin köylü ailesinin en köylü oncağının oluştuğunu görüyoruz. Bir ~~aile minimum 5 kişiden~~ az 5 kişiden oluştuğunu gözönünde bulundurursak kırsal alanda yaklaşık 23 milyon can ⁱⁿ /bugünkü sömürü ve soygun düzeninin şu veya ~~bi~~ biçimde kurbanı olduğuna ortaya çıkarılır . Buna karşılık 500 dönümden yukarı toprağa sahip büyük toprak ağaları ve çiftlik beylerinin sayısı ise 10 bin kadardır. Bunlardan 50 bin dönümden fazla toprağa sahip olanların sayısı 400'dür. İşte kırsal alanda

oluşan bu sosyal piramid'in en tepesinde, sayıları 400'ü geçmeyen bu büyük toprak ve çiftlik beyleri oturuyor.

Demirel hükümetinin ekonomik kararları

Demirel hükümetinin, yüzde ellilik devalüasyonla başlayan ve iğneden ipliğe kardar her mal ve hizmete ağır zamlarla süren sö- zümone ekonomik kararları kırsal kesimdeki bu sosyal piramidin kat larında nasıl yankılandı?

En tepedeki 400 büyük toprak ağası ve çiftlik beyinin sözcüsü Gıyasettin Karacabey , hükümetin devalüasyon ve zam kararlarını "gerekli ve yerinde önlemler" olarak niteledikten sonra, "çiftçi" diye adlandırdığı bu 400 büyük toprak ağası ve çiftlik beyine Zira at Bankasının kapılarının ardına kadar açılmasını, Makamamalarının Dünya Bankasınca finanse edilecek "projelerin" uygulanmasını,

Traktör, tarım araç ve gereçleri ithalatı için Köy-Koop'a verilen yetkinin kaldırılıp, "gücü yeten" çiftçiye verilmesini istedi.

Büyük toprak ağası ve çiftlik beyleri adına konuşan Karacabey, Demirel'in "ekonomik önlemleri ne katlanacaklarını da söyledi.

Demek ki, kazın geldiğini gören ~~bu toprak~~ büyük toprak ağaları tavıgu redde etmeye hazır.

Topraksız, az topraklı ve yıkımın eşiğinde bulunan orta çiftçilerin oluşturduğu milyonlarca ailenin durumu nedir?

D.D., 5 Şubat 1980 günlü Politika gazetesinde Ziraat Bankasında çalışan bir teknisyenin konuyla ilgili bir araştırması yayınlandı. Araştırmada 50 dönüm toprağa sahip ve beş kişilik bir çiftçi ailesinin durumu somut verilerle yansıtılıyor. Şöyle ki:

Bu aile toprağının 30 dönümünde buğday, geri kalan 20 dönümünde de ayçiçeği üretiyor. Yılda bu ailenin elde ettiği ürün miktarı

9 ton buğday ve 2 ton da ayçiçeği. Bu çiftçi ailesi ekmeklik ve tohumluk dışında buğdayın bir bölümünü ve ayçiçeğinin tümünü hükümetlerin saptağı taban fiyattan satıyor. Bundan da eline toplam 112 bin lira geçiyor. 112 bin liralık buğday ve ayçiçeğinin üretim girdileri ise 59 bin 710 liradır. Bu girdiler çıkarılınca, 5 kişilik çiftçi ailesinin elinde 52 bin 290 lira kalıyor. Yani aylık gelir 4 bin 500 liradır.

Demirel hükümetinin "ekonomik önlemler paketinden" çıkan yüzde yüz ile yüzde 500 arasındaki zamlar, 5 kişilik bir köylü ailesinin sırtına ortalama 5 bin 200 liralık ek bir yük getirdi. Başka bir deyişle, 50 dönüm toprağa sahip 5 kişilik bir çiftçi ailesi geçimini sürdürebilmek için, ~~bir ailenin~~ en temel gereksinim maddelerini: gaz, tuz, şeker, giyim eşyası, ayakkabı gibi

malları satın alabilmek için şimdi/5 bin 200 lira harcamak zorundadır. Aylık geliri 4 bin 200 lira olan bu çiftçi ailesi, bu durumda nasıl geçinebilir?

Yurdumuzda kırsal kesimde yaşayan ve geçimini tarımsal üretim yaparak sürdürmeye çalışan çiftçi ocaklarının yaklaşık %73'ü 50 dönüm ve daha küçük toprak parçalarına sahip olduğunu anımsarsak 3 milyon 600 bin köylü ocağının, yani 18 milyon insanımızın resmen açlığın pençesine itildiğini görürüz.

Büyük toprak ağalarının ve çiftlik beylerinin sözcüsü Karacabey "biz katlanacağız" diyor. Çünkü onların kasaları da, ambarları da, mideleri de doludur. Sofrasından bir lokma ekmeği de alınan ve ocağı söndürülen 18 milyon köylümüz ise açtır. Açlığa bir gün, beş gün katlanılır.

Orta köylüye, yani 500 dönüme kadar toprağa sahip çiftçi ailesine gelince, bu üreticilerin büyük bir kesimi de yıkımın içine sürüklenmiş durumdadır. Mazota, gübreye, tarım ilaçlarına, tarım araç ve gereçlerine Demirel hükümetinin yaptığı yüzde 500'lük zam, taban fiyatlarını dondurma, destekleme alımlarını kaldırarak üretici yığınını bir avuç vurguncu büyük tüccarın eline terketme kararları, daha şimdiden orta köylüyü yıkmıştır. Tütün piyasasının Ocak ayı ortalarında açılmasını bekliyen Ege'nin 200 bin küçük ve orta tütün üreticisi ailesi perişan olmuştur, Üstelik Demirel hükümeti, üretici için kazık olan baş fiyatı bile açıklamamış, Ege ekici tütün piyasasının açılış tarihini belirsiz bir süreyle ertelemiş, üreticiye derken "başınızın çaresine bakın" diyerek aracıyı, tefeciyi vurguncu tüccarı ortalığa salmıştır.

Köylü düşmanı, üretici düşmanı hükümetin başı Demirel, geçenlerde düzenlediği bir basın toplantısında, kendisinden önceki hükümet başlarını eleştireyim derken, ağzından şunu kaçırmıştır : "Bugün Türkiyede orta tabaka eriyip gitmektedir. 30 milyon kişi fakir-fukaradır" demiştir. Demirel'in şimdiye kadar söylediklerinin içinde gerçeği yansıtan tek bir cümle varsa, işte bu cümledir.

Emperyalizme bağımlılığın sömürü ve soygun düzeninin, burjuva hükümetlerinin bu düzeni sürdürme politikalarının sonucu başka türlü olamazdı. Nitekim olmadı da. Kentte, köyde ayrışma süreci daha da derinleşti. Bu sürecin doğal sonucu olarak da bir uçta onmilyonlarca yoksul, diğer uçta da sayıları giderek azalan bir avuç Holdingçi, tekelci, işbirlikçi, 400 kadar büyük toprak ağası ve çiftlik beyi ^{yazıyla} ve son zamanlarda ~~www~~ bu asalak zümreye yamalanmış militarist klik yer alıyor.

İşte bu süreç içinde, Demirel'in 'eriyip gidiyor' dediği orta tabakalar; özellikle orta köylüler, küçük ve orta işletme sahipleri üretim araçlarını yitirerek emeğini satmak zorunda kalan emekçiler ordusuna katılıyorlar. Demirel hükümetinin son "ekonomik önlemleri" yani devalüasyon, yüzde yüzün üzerinedeki zamlar, emperyalist sömürücü sermayeye kapıları ardına kadar açma, ABD ile yeni kölelik anlaşmaları imzalamama, NATO'nun harpçi amaçları uğrunda ulusal gelişimizin aslan payını peşkeş çekme kararları bu süreci daha da derinleştirmiştir. Emekçi halk yığınlarıyla bir avuç işbirlikçi tekelci zümre arasındaki mevcuk çelişkiler böylece son derece sertleşmiştir.

Demirel hükümetinin politik kararları!

Görülüyor ki, Demirel hükümetinin ekonomi kararları doğrudan doğruya 20 milyon köylünün ekmeğine, sofrasındaki aşına ve elindeki bir parça toprağına yöneliktir. Bununla birlikte Demirel hükümeti yeni baskı yasalarıyla, doğrudan polis saldırılarıyla, süngü gücüyle köylünün ekonomik demokratik örgütlerini kapatma, kooperatifleri tekellerin, Holdinglerin, büyük toprak sahiplerinin arpallığı durumuna getirmeyi amaçlıyor. Ege bölgesinde 80 bin üreticinin ortak olduğu ve 11 bin işçinin çalıştığı Tariş, Antalya yöresi üreticilerinin kooperatifi Ant-Birliğe bağlı işletmeler üzerinde oynan olaylar, 2

milyon küçük ve orta üreticinin üye olduğu Köy-Koop'a karşı baskıların artırılması, Marmara-Köy-Der başkanının gözaltına alınması Demirel hükümetinin köylünün ekonomik demokratik örgütlerine karşı giriştiği genel saldırının halkalarıdır.

Böylesi bir durumda işçi sınıfı, kır emekçilerinin en geniş katmanları, ağır zamlar ve vergiler altında ezilen memur, teknik eleman, öğretmen, esnaf, küçük ve orta işletme sahipleri, tek sözleşme halkımızın ezici çoğunluğu işini, ekmeğini, toprağını, demokratik hak ve özgürlüklerini savunmak, can güvenliğini sağlamak, sendikal, ekonomik ve demokratik örgütlerini korumak sorunuyla karşı karşıya kalmıştır. Yurdun her köşesinden yükselen tepki çığ gibi büyümektedir. İşçi sınıfı "Sendikalarından elini çek" belgisi altında genel direnişe hazırlanırken, köy emekçileri de "Kooperatiflerden elini çek" belgisini yükseltiyor. Köy-Koop genel başkanı Nedim Tarhan, düzenlediği son basın toplantısında, işçi sınıfının genel direniş kararına 2 milyon üyesiyle Köy-Koop'un katıldığını bildirirken tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve güçbirliğinin bu dönemde yaşamsal bir önem taşıdığını da vurgulamıştır. Başarının anahtarı TKP'nin yıllardır savunduğu ve uğrunda savaştığı işte böylesi bir

güç ve eylem birliğidir. Kır emekçilerinin en geniş kesimlerinin gerçek kurtuluşuna giden yol işçi-köylü bağlaşıklığından, en geniş demokrasi güçlerinin cephe birliğinden geçmektedir. ~~bu~~ ~~günümüzün~~ ~~en~~ ~~önemli~~ ~~programlarıdır~~ ~~bu~~ ~~savaşlarıdır~~ ~~bu~~ ~~en~~ ~~geniş~~ ~~köylü~~ ~~emekçilerinin~~ ~~en~~ ~~geniş~~ ~~toprak~~ ~~ve~~ ~~özgürlükleri~~ ~~en~~ ~~water~~ ~~şli~~ ~~savunucularıdır~~. Öyleyse günümüzün bu en yakıcı görevini yerine getirmek için tüm gücümüzü seferber edelim. Ekmegimize, aşımıza, toprağımıza, insanca yaşama hakkımıza uzanan elleri birlikte, omuz omuza vererek kiralım. Demirel ^{de} ~~20~~ ~~milyon~~ 23 milyon köylümüzün yanıtı bu olmalıdır.

TÜRKİYE SOSYALİST AKŞİRMA PARTİSİ

"TKP'nin Sesi"

15.2.80.Ali.

TOPRAĞI VE GÖKLERİ KİRADA MI?

S.D. Moskova'da yayımlanan "Novoe Vremya" dergisi, 1 Şubat 1980 günlü sayısında, Türkiye'deki ekonomik ve politik durumla ilgili bir yazı yayınladı. "Toprağı ve gökleri kirada mı?" başlıklı yazısında "Novoe Vremya" dergisi, 14 Ekim seçimleri sonuçlarını ele alıyor, Ecevit hükümetinin istifası üzerinde duruyor ve Demirel hükümetinin işbaşına geldiğini anlatarak, şunları belirtiyor:

Türkiye'de oldukça sık yapılan hükümet değişimleri, genellikle hiçbir reel gelişme sağlamıyor. İstifa eden kabineler, gelecek olanlara hep aynı çözümlenmemiş sosyal-ekonomik sorunları devrediyor. Erkteki hükümetten hayal kırıklığına uğrayan seçmenler, oylarını muhalefete

veriyor. Ve bu hemen de her defasında yineleniyor. Ekim seçimleri eşiğinde Türk basınında, ülkedeki durumla ilgili olarak yayınlanan verilere değinelim. O zamanlar, Türkiye'de işsizler ordusunda 2,5 milyon insan vardı. Yani aktif nüfusun % 15-17'si işsizdi. 1979'un ilk 9 ayında ~~daha~~ fiyatlar da ortalama % 53 oranında artış oldu. Giyecek fiyatları % 83, gıda maddeleri fiyatları % 47 oranında arttı. Türk Lirası boyunca değer kaybetti, kaybediyor. Ocak ayı sonunda Demirel hükümeti TL'sinin değerini dolara oranla hemen de iki misli düşüren yeni bir devalüasyon yapıyor. Dış borçlar 10 milyar doları aştı. Sürekli yakıt yetersizliği, sanayi ve tarımda duraklamaya yolaçtı.

Bütün bunlara karşın Bülent Ecevit, istifasının hemen ardından, yeni kabineye, önceki koalisyon hükümetinden devraldığıyla kıyaslanamayacak kadar iyi bir ekonomik durum devrettiğini söyledi. Ecevit "Biz ekonomiyi bataklıktan çıkardık ve batmakta olan gemiyi harekete ge-

çirdik."dedi....Ama Türkiye'de artık çekilen veya yeni gelen hükümetlerin bütün suçu,politik rakiplerinde görmesi,alışılmış bir şeydri.

Kuşkusuz,CHP'nin yenilgisi için yeterinden fazla neden vardı.Onun 21 aylık hükümeti döneminde Türkiye'de Amerikan üsleri yeniden açıldı ve ülke NATO ile bağları güçlendirme yoluna girdi.Sosyal-ekonomik bunalım,terör ve zorbalığın açıkça kol gezmesiyle daha da derinleşti.Türk basınına göre,Ecevit hükümeti döneminde aşırı sağ ve sol unsurların saldırıları sonucunda 2,500 kişi öldü ve 10 bin kişi yaralandı.19 ilde uygulanan sıkıyönetim,bir sonuç vermedi,birçok yerde ise,duru mu daha da kötüleştirdi.Neofaşist ve Maoçu grupların terör kampanyası özellikle demokratik gelişmeden,ülkenin NATO'dan ayrılmasından yana çıkanlar üzerinde yoğunlaştı.

Türkiye'de terör,bir hükümetten ötekine aktarılan eski bir sorundur.Ana bu konuda Ecevit kabinesi özellikle suçlandı.Bu nedenle yeni

hükümet, terörizme karşı savaşta sivil ve askersel kurumlar arasında bağları daha da pekiştirecek bir sıra önlemlere yöneldi. Türk gazetelerinin yazdığı üzere, "terörizmle savaş önlemleri paketi", özellikle de TCY'sının komünist eylem ve propaganda yapanların hukuksal kovuşturulmasına ilişkin 141 ve 142. maddelerinin sertleştirilmesi, sağ ve sol güçlerin daha sert çatışmalarına, dolayısıyla bunların iç savaşa doğru itilmesine yolaçtı.

Milliyet gazetesinin bildirdiğine göre, Genel Kurmay Başkanı Evren ve Kuvvet Komutanları, Demirelle yaptıkları görüşmelerde, AP ile CHP arasında bir yakınlaşma sağlanmasını istediler. Ama iki parti ~~ara~~ liderleri arasında gerçek bir dialog kurulmadı. Gerçi Ecevit, AP ile koalisyonla yanaştı, ama buna Demirel henüz yanıt vermedi. Şunu hatırlatmakta yarar vardır: Geçen yaz, ABD Dışişleri bakan yardımcısı Kristifer o zaman muhalefette bulunan Demireli, Ecevit hükümetine yeterince des-

tek göstermemekle suçladı.AP lideri buna sert bir yanıt verdi ve Kristofere,"Tüm zekasını kullanıp,kendi işleriyle uğraşmasını"tavsiye etti...Anlaşılan,Başbakanın ordu yönetimiyle görüşmesi,2 Ocak günü Cumhurbaşkanı Korutürke verilen mektupla ilişkiliydi.Gerçi bu mektupta,1971'de Ordunun verdiği"memorandum"dan farklı olarak,çağrıya uyulmaması halinde ordunun politik yaşama müdahale edeceği açıkça belirtilmiyordu.

Türkiye ve yabancı basında şu olgu da gözden kaçmadı:Ordu komutanlarının mektubu,Türk topraklarındaki Amerikan üsleriyle ilgili yeni anlaşmanın,10Ocakta onaylanmasının eşiğine rastlıyordu.Basına göre,Türkiye topraklarındaki Amerikan üslerinin sayısı 26'dır.Yabancı basın,Pentagonun bu üslerden özellikle üçüyle çok yakından ilgilendiğini yazıyor.Bunlar,Sinot,Pirinçlik ve İncirlik üssüdür.Sinop ve Pirinçlikteki üsler,çok büyük radarlarla ve benzeri modern aygıtlarla donatılmıştır.

mıştır.Buradan ABD Güvenlik ve casusluk örgütlerinden,CIA'den uzmanlar,geceli gündüzlü,bölgedeki Sovyet uçak ve gemilerinin hareketlerini izliyor,Sovyet topraklarında neler olduğunu gözetliyor...

S.D."Novoe Vremya"dergisi,Türkiyeye ilgili yazısında devamla,şunlara yer veriyor:

1978'de İran Şahının tahtı ve bununla birlikte Pentagonun Orta-Doğu'daki İran önkarakolu çöktüğünde Vaşington,Türkiye üzerindeki askersel ambargoyu kaldırdı ve silah alımı için 50 milyon dolarlık karşılıksız yardım yaptı.ABD,Türkiye'nin içinde bulunduğu zorluklardan yararlanarak,Ankara üzerinde sürekli baskıyı artırdı ve geçen yılın 9 Ekiminde süresi dolan üslerin statüsünü uzatan 1 yıllık anlaşmayı sağladı.Ecevit hükümeti,ABD'ye üslerden 9 Ocak 1980'e kadar yararlanma hakkını tanıdı.Şimdi de Amerikan üslerinin geçici statüsü 22 Şubat gününe dek uzatıldı.

Türkiye kamuoyunun geniş çevreleri,ülkedeki Amerikan üslerinin varlığına karşı çıkıyor.Bu güçler,ABD üslerinin yalnız ulusal bağımsızlık ve egemenliği zedelemekle kalmayıp,44 milyonluk Türkiye halkının varlığını da büyük tehlikelere ittiğini kanısındadır...

Demokratik güçler Demirel hükümetinden ekonominin kalkınması ve ülkede asayişin sağlanması için başka yollar aramasını istiyor.Bu güçler herşeyden önce,bugün tam olarak kullanılmayan,Türkiye'nin kendi ekonomik potansiyel olanaklarına yönelinmesi üzerinde duruyor.Demokratik güçler"Atlantik dayanışmasına"değil,karşılıklı yarar,güven ve dostluk ilkeleri temelinde,tüm ülkelerle geniş çapta bir yapıcı işbirliğine gidilmesini istiyor.

"TKP'nin Sesi"

15.2.80.Ali.

GENÇLİĞİN SAHTE DOSTLARI KERVANINDA YENİ BİR İSİM: YÜRÜKOĞLU
GRUBU!

S.D."İlerici Yurtsever Gençlik"gazetesinin 3 Şubat 1980 günlü 84-85.sayısında"Gençliğin sahte dostları kervanında yeni bir isim: Yürükoğlu grubu"başlıklı bir yazı yayınlandı.İngilterede bir kısım aydın ve öğrencinin yayınladığı"İşçinin Sesi"gazetesi etrafında toplanan"Sol"oportünist Yürükoğlu grubunun genellikle gençlik ve gençlik hareketi konusundaki tutumunu ilkesel bir şekilde,verilere ve alıntılara dayanarak eleştiren bu yazıda dile getirilen başlıca görüşlere bir göz atalım!

"İşçi sınıfımızın Leninci partisine yöneltilen Yürüköğlü grubunun saldırıları,ayni zamanda işçi sınıfının savaş yolunda yürüyen ilerici

gençlik hareketine yöneltilen bir saldırıdır"görüşüne yer verilen yazıda,bu grubun likidatör-bozguncu çalışmalarının sivri ucuna işçi sınıfının Leninci hattına yöneltmekle birlikte,ilerici gençliğin savaştan örgütlerine,İGD'ye,İLD'ye de yöneltmiş bulundukları belirtiliyor.Yazıda,Yürükoğlu grubunun gençlik düşmanı yüzünü demaske etmek üzere ^{sıralanan} ~~toplanan~~ ilkesel görüşler,altı noktada toplanmış.Birinci noktada özetle şöyle deniyor:Bu grup,ilerici gençliğin savaşını,demokrasi savaşımındaki,gençlik hareketindeki yerini ve işlevini,hızlı gelişim sürecini küçümsüyor."Sol"serüvenci grupların,Macuların gücünü abartıyor.Küçük burjuva"sol"gruplarla anti-İGD platformunda eylem birliği arayışlarını sergiliyor.Yığın eylemlerine inançsızlık besliyor,etkin eylemler diye,yığınlardan kopuk"bir avuç kahraman"ın bireysel çıkışını öneriyor.İlerici gençliği de bu serüvenci çizgiye çekmek istiyor.İkinci noktada da şu görüşe yer veriliyor:^{prolet}CHP yurtsever gençliği

ile eylem birliği küçümsüyorak CHP'li yurtsever gençliğin anti-faşist savaştaki ~~potansiyeli~~ politik potansiyelini görmüyor. Bu potansiyel gücün harekete geçirilmesini ve eylem birliğine çekilmesinin gençliğin anti-faşist konumlarını güçlendireceğini anlamıyor. İlerici gençliğin ilkeli ve ardıcıl eylem birliği politikasının ~~ı~~ içini boşaltıyor. Yürükoğlu grubunun tutumuyla ilgili üçüncü noktada da, özetle şöyle deniyor: İdeolojik birlikle örgütsel birliğin bütünlüğünü yadsıyor. Örgüt çatısı altında çalışan herkesi bağlayan örgütsel çalışmanın normlarına ve yasallıklarına oportünist bir yaklaşımla karşı çıkıyor, örgüt içerisinde farklı politik eğilimlerin varlığını yararlı bir yaklaşımla hoş görüyor, demokratik merkezîyetçiliğin özünü boşaltıyor, örgüt içinde grupçuluğu, fraksiyonculuğu yerleştirmek istiyor. İlerici gençlik hareketi, örgütlerinin güçten düşürülmesine, örgütün tekkeye dönüştürülmesine izin vermiyecektir.

S.D"İlerici Yurtsever Gençlik"gazetesi yazısında devamla,Yürükoğlu grubunun özelliklerini,gençlik düşmanı içyüzünü sıraladığı dördüncü noktada ise,özetle şunlara yer veriyor:Bu grup yurtseverlik ile enter nasyonalizm arasındaki diyalektik bağı koparıyor.İlerici gençliğin ilkeli,Leninci yaklaşımına,küçük burjuva milliyetçi bir anlayışla "sol"konulardan saldırıyor.İlerici gençliklik Kürt demokrat gençleri ile gelişen eylem birliğini baltalama amacına yöneliyor.Kürt demokrat gençlerinin ulusal duygularını sömürerek,taban devşirmek istiyor.Yürükoğlu grubunun özellikleriyle ilgili beşinci nokta da/şu görüşü içeriyor:Bu grup,CHP'li yurtsever gençliğe karşı sürdürdüğü "Sol" sekte tutumu,sosyalist partilerin gençliğine de yöneltiyor.İdeolojik savaşım, eylem birliği politikasını karşı karşıya getiriyor.Genç-Öncü, SGB gibi gençlik örgütlerini eylem birliğinden dağıtayan,sekte bir çizgi izliyor.Altıncı noktada da şunlar belirtiliyor:

İlerici gençliğin, akademik-demokratik savaşını ~~xx~~ devrim savaşına bağlayan ilkesel tutumunu, "sol"sekte bir anlayışla çarpıtıyor. Akademik-demokratik haklar için verilen savaşımı küçümsüyor. S.D.Söz konusu yazının son bölümünde çıkarılan sonuçlardan biri olarak, şu görüşe yer veriliyor: Yüükoğlu grubu, ilk başlardaki "iyiniyetli" maskesini sıyrıp atmış, anti-TKP, anti-İGD bir temele oturmuştur. Burjuvazinin anti-Komünizm ve anti-Sovyetizm aygıtının bir parçası olup çıkmıştır. Bu grubun işçi sınıfının politik hareketini, O'nun savaş yolundan yürüten gençlik örgütlerini savunuyor görünmeleri kimseyi yanıltmamalıdır.